

1. april 2014

FM 2014/37 & 104
Karl Kristian Kruse

Forslag til Inatsisasartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges at undersøge hvorvidt det er muligt inden for rammerne af Grønlands internationale forpligtelser og aftaler at ophæve kvoteringer af isbjørne, hvalrosser samt nar- og hvidhvaler i Qaanaaq, Illoqqortoormiut, Tasiilaq samt i de tilhørende bygder.

(Medlem af Inatsisartut Lars Mathæussen, Siumut)

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges at ændre Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 20 af 27. oktober 2006 om beskyttelse og fangst af hvalros, således at fangstperioden for den vestgrønlandske vinterbestand fremover fastsættes til perioden 15. januar til 15. marts, begge dage inklusiv.

(Medlem af Inatsisartut Nikolaj Jeremiassen, Siumut)

Vi skal fra Siumut takke forslagsstillerne for, at have fremsat forslag der er vigtige for fangst i samfundet.

Siumut finder det vigtigt, at brugerviden ligestilles den videnskabelige viden i forbindelse med kvotefastsættelser, ligesom Siumut finder det vigtigt, at man på steder hvor traditionel fangst finder sted, indfører særordninger på kvoteområdet.

Dagsordenspunkt 104, der er fremlagt til debat her i Inatsisartut, omhandler fangstperioder der gælder vestkysten, ud for Sisimiut og Attu og mod nord til Nordvestspidsen af Hareøen, hvor man i dag kan drive fangst fra 1. marts og frem til 30. april, som foreslås ændret til at gælde fra 15. januar frem til 15. marts. Siumut støtter fangststart fra 15. januar, dog vil vi fastholde at fangsten ophører den 30. april og Siumut ønsker at Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 20 af 27. oktober 2006 om beskyttelse og fangst af hvalros, tilpasses de nuværende forhold, via en høring af fangstfolkene. Siumut finder det vigtigt at der tilpasses fleksibelt medhensyn til naturens luner samt brugernes ønsker, hvorfor Siumut gerne vil henstille til, at Naalakkersuisut sammen med brugerne opfylder deres pligt til at justere bekendtgørelsen efter de nugældende forhold.

Siumut har følgende kommentarer til forslaget andet punkt.

Forslaget omhandler fri fangst af hvalrosser, isbjørne samt hvid- og narhvaler i Qaanaaq samt Østgrønland, ligesom man undersøger om de internationale aftaler der omhandler fangst af hvalrosser, isbjørne samt hvid- og narhvaler, giver adgang til fri fangst.

Siumut vil hermed indstille til, at bekendtgørelser vedrørende fangst af hvalrosser, isbjørne samt hvid- og narhvaler justeres, uden at jeg hermed igen går ind til førnævnte forhold vedrørende hvalrosser.

Siumut finder det vigtigt, at Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 21 af 22. september 2005 om beskyttelse og fangst af isbjørne, som nu har været gældende i snart ni år justeres efter de nugældende forhold.

I de forhold der nu gælder, er det ikke længere noget særsyn, at isbjørne trænger ind i beboede områder. Derfor vil Siumut anmode Naalakkersuisut, om at disse prioriterer arbejdet med at udstede en ny bekendtgørelse om isbjørne, der skal gælde for hele landet.

Siumut finder det uacceptabelt, at der for Qaanaaq samt dennes bygder kun udstedes en samlet kvote på 6 isbjørne, idet vi må beskytte benyttelsen af isbjørneskind i de nationaldragter der bruges i Qaanaaqområdet, derfor finder Siumut det vigtigt, at man i forbindelse med justeringen af bekendtgørelsen, beskytter folks mulighed for at kunne bruge isbjørneskind i deres nationaldragter for borgerne i Qaanaaq samt de omkringliggende bygder.

Siumut har følgende bemærkninger vedrørende hvid- og narhvaler

Der fastsættes en kvote for narhvaler på 88 dyr i Østgrønland, 70 for Ittoqqortoormiit samt 18 for Tasiilaq og når man ser på fangsten i sidste år, så har man i Tasiilaq nedlagt hele kvoten, men man i Ittoqqortoormiit havde en restkvote på 23 dyr. Siumut konstaterer, at kvotefastsættelsen for narhvaler i Østgrønland nogenlunde svarer til de faktiske forhold, dog ønsker Siumut at man medtager brugernes viden i forbindelse med udstedelsen af en ny bekendtgørelse.

Hvad angår hvid- og narhvaler for forvaltningsområdet Qaanaaq, er den jf. bekendtgørelsens § 4 fastsat til at gælde undtagen Savissivik og hvor man teknisk set fastsætter en kvote der gælder i 5 år, hvor narhvalskvoten er 85, mens hvidhvalskvoten teknisk set fastsættes til at gælde i 5 år, med en årskvote på 20 dyr, inklusive Savissivik. Siumut finder det vigtigt, at den viden der i dag eksisterer vedrørende disse hvaler, inklusive fangernes store viden herom også medtages i forbindelse med udstedelse af en ny bekendtgørelse vedrørende fangst af nar- hvidhvaler for hele Grønland. Bekendtgørelsen har været gældende i nu snart 9 år og dengang tog man udgangspunkt i en bestand der talte omkring 30.000 dyr, som så var grundlaget for fredning af disse dyr. Men dengang ytrede brugerne, at bestanden af disse dyr var betydeligt højere end det anførte, samt de dyr der vandrer fra Canada til Qaanaaqområdet var betydeligt større i antal. Men disse udmeldinger var for døde øren for politikere samt naturinstituttet, hvorved fredning af disse dyr ramte fangere hårdt.

De videnskabelige opgørelser der i dag findes for disse hvaler omhandler nu mere end 100.000 dyr, ikke kun dyr der findes ved Qaanaaq samt dennes bygder samt Østgrønland, men dyr der er i hele Grønland, hvorfor Siumut kræver, at Naalakkersuisut udsteder en ny bekendtgørelse som SKAL træde i kraft pr. 1. januar 2015.

Ligeledes vil vi fra Siumut opfordre Naalakkersuisut til at yde større beskyttelse af erhvervsfangsten, hvor man primært skal give lovhjemmel til at disse kan få erstatning i forbindelse med forkert videnskabelig rådgivning, som har fået negative følger for deres erhverv.

For det andet har stigende pres fra udlandet haft negative følger for fangeres brug af levende ressourcer, hvorfor en større kampagne må gøres.

Siumut vil opfordre til, at Naalakkersuisut gør mere ud af, at informere udlandet om, at fangeres fangst sker i fuld respekt med bestanden samt at fritidsjægeres fangst også sker under lignende omstændigheder og at fangst er sket i gennem generationer og som foregår i en barsk natur.

Vi ved jo, at brugen af disse ressourcer også begrænses af naturens luner, hvilket vi også må gøre mere ud af at informere omverdenen om. Især i de senere år er naturens kræfter blevet mere uforudsigelige, idet havis der ikke kan drives fangst fra udbredes, hvorved fangst dyr på den måde beskyttes i stigende grad af naturen selv, som Naalakkersuisut må informere mere om.

Siumut opfordrer til at man i højere grad promoverer fangererhvervet på oplyst grundlag, også for at skabe modspil til de fejlslagne smædekampagner mod erhvervet.

Afslutningsvis vil vi fra Siumut side desværre konstatere, at Naalakkersuisut ikke kan gå ind for forslagene, selv om der er kommet ny og betydelig viden omkring disse dyr, ligesom naturens luner er ændret markant, hvorfor Siumut er af den opfattelse, at man ikke kan komme uden om, at skulle udstede nye bekendtgørelser.

Siumut indstiller forslagene til behandling i Fiskeri- og Fangstudvalget inden andenbehandling af forslagene.